

Ένας έφηβος πατέρας στα πενήντα του

Μαζί ξεκίνησαν, πριν από τριάντα χρόνια την ποιητική τους καριέρα: Ο Γεφτουσιένκο και ο Βοζνεσένσκι. Δίπλα τους η Μπέλλα Αχμαντούλινα και μερικοί ακόμα. Μαζί συνέχισαν, άσπονδοι φίλοι, αγαπά και ζηλεύει ο ένας τον άλλο, είναι απαραίτητοι ο ένας στον άλλο για τη δημιουργική άμιμ-

Της Ελλης Παιονίδου

λα, ωστόσο, τόσο διαφορετικοί και σαν χαρακτήρες και σαν ποιητές. Και τώρα μαζί, με μερικούς μήνες διαφορά, γιορτάζουν μισό αιώνα ζωής. Ο σοβιε-

τικός λαός, η Ένωση Συγγραφέων, ακόμα και η σοβιετική κυβέρνηση τους τιμούν με χίλιους τρόπους. Είναι οι Ποιητές, που πήραν τη σκυτάλη από ένα

Μαγιακόβσκι, ένα Παστερνάκ, ένα Πούσκιν, και συνεχίζουν την ωραία παράδοση. Πολλοί οι νέοι ποιητές που ξεπηδούν όχι μονάχα στη Μόσχα μα σε ολόκληρη την αχανή σοβιετική χώρα. Κανένας ωστόσο δεν παρουσιάστηκε ακόμα (τουλάχιστο σύμφωνα με τις πληροφορίες μας) που να μπόρεσε να τους αντικαταστήσει στην τριαντάχρονη σχεδόν βασιλεία τους.

Είμαστε τυχεροί που βρεθήκαμε στη Μόσχα καλοκαίρι του 1983, τις μέρες ακριβώς που γιόρταζαν τα γενέθλια τους ο καθένας με τον τρόπο του, τη ιδιοσυγκρασία του και με το πιστεύω του: Φωναχτά ο Γεφτουσιένκο, δυναμικά, σαν γνήσιος γιος της σιβηριανής γης, με την αλαζονία και το πάθος ενός Μαγιακόβσκι, με τη σιγουριά του επαγγελματία. Αθόρυβα ο Βοζνεσένσκι, και με τέτοιο στυλ, τέτοια φινέτσα ώστε να γίνεται αντικείμενο έντονης περιέργειας, να καταφέρνει να ψάχνουν για να ανακαλύψουν λεπτομέρειες, ακριβώς όπως οι συλλέκτες ψάχνουν για τα πιο σπάνια και δυσεύρετα.

Η βαθιά και ειλικρινής φιλία που έχουμε και με τους δυο, κάνει τα πράγματα δύσκολα. Πρέπει να μετράς με το σταγονόμετρο τις λέξεις και τα επιφωνήματα, μη τύχει και βαρέσει η ζυγαριά από τη μια ή την άλλη μεριά.

Ο Αντρέι μας κάλεσε για φαγητό την επομένη της βραδιάς που είχαμε πάει στη «ντάτσια» του Ζένια:

— Θα πάrouμε ένα βιαστικό γεύμα, είχε πει, γιατί είμαι τρομερά απασχολημένος. Επρέπε ήδη να είχα παραδώσει από μέρες στο τυπογραφείο τα χειρόγραφα μου και μένουν ακόμα κάτι τελευταίες διορθώσεις. Για να σας δω θα τα φέρω μαζί μου, να δουλέψω στο εσπιατόριο. Βγαίνουν, ξέρετε, τα Απαντα

ΣΤΗΝ 5η ΣΕΛΙΔΑ

ΧΡΡΑ ΥΓΗ (24/10/83)